

איתחזיק בה איסורא מעיקרא ולא נולד בה ריעותא עתה, לא אסרינן לה.

ותו הוינן בה: **ומאי שנא מספק טומאה ברשות היחיד דספקו טמא**, על אף שלא איתחזק איסורא מעיקרא, ולא איתיליד ריעותא השתא?!

ומשנינן: **וליתעמיך**, דפרכת מאי שנא מספק טומאה ברשות היחיד דספקו טמא, אמאי מדמת לה לספק ברשות היחיד, **נידמייה לספק טומאה ברשות הרבים, דספקו טהור?**

אלא בהכרח, אין לנו ללמוד מספק טומאה. כי **התם, הלכתא גמירי לה מסוטה**, הלכות ספק טומאה נלמדות, בין לענין לטמאות ברשות היחיד ובין לענין לטהר ברשות הרבים, מטומאת סוטה, כמו שסתירתה וטומאתה של סוטה היא ברשות היחיד [כי אם היתה ברשות הרבים אין זו "סתירה"], וטמאה אותה התורה מספק, אף כל ספק טומאה ברשות היחיד ספיקו טמא.

שתי החתיכות חתיכה אחת של חלב, אבל **הכא, לא איתחזק איסורא** קודם שחיטה, ששיבת הקוץ בושט בלא נקב בעור החיצון אינה כלום. (25)

ותו הוינן בה: **ומאי שנא מהשוהט בסכין ונמצאה פגומה** לאחר שחיטה, ולא ידעינן אם בעור נפגמה הסכין לפני ששחט את הסימנים, ונשחטה הבהמה בסכין פגומה, ונעשית טריפה, או שנפגמה הסכין בעצם המפרקת לאחר שחיטת הסימנים. וכאן הרי "לא איתחזק איסורא" קודם השחיטה, ובכל זאת אמר רב הונא לעיל בפרק קמא ששחיטתו פסולה, שמא נפגמה הסכין בעור לפני שחיטת הסימנים?!

ומשנינן: **התם, איתיליד לה ריעותא בסכין**. הרי עתה הסכין פגומה, אלא שאיו אנו יודעים אימתי נפגמה, ולכן גם אם לא איתחזיק איסורא ברישא, בכל זאת הרי נולד ספק עתה, לאחר השחיטה. אבל בישוב לה קוץ, לא איתיליד כלל ריעותא, שאין אנו רואים את ניקוב העור החיצוני. וכיון שלא

נבילה, כיון שאם לא נשחטה הבהמה היא נעשית ממילא נבילה, אבל להחזיק מאיסור אבר מן החי לאיסור טריפות הרי זה איסור חדש ויצירה חדשה, ומדוע נחזיק מאבר מן החי לטריפה?!

ובספר שחיטת חולין כתב, שיתכן ורבינו יונה סובר שבכל טריפה החיסרון הוא בהיתר השחיטה, וכמתבאר מדברי הגר"ח, ולכן אפשר להחזיק גם מאיסור אבר מן החי לאיסור טריפה.

25. ומוסיפים התוס', דהכא איכא חזקת כשרות של הבהמה.

ותירצו התוס' שדרוסה שכיחא, ובמקום שכיח אין מעמידים על החזקה. אך במקום שאין פסול הטריפה שכיח, הרי אם התעורר ספק יש להעמיד את הבהמה על חזקת כשרות ואין אוסרים מספק.

ובספר **שב שמעתתא** [ה ט] הביא שנחלקו בדבר רבותינו הראשונים, ורבינו יונה והר"ן סוברים שבכל ספק טריפה אזלינן לחומרא, וביאר טעמם, שלדעתם מחזיקים מאיסור לאיסור, ובהמה בחייה בחזקת איסור עומדת, ומחזיקים מאיסור זה לאיסור טריפות.

אך הקשה בספר **שערי יושר** [שער החזקות] שאפשר להחזיק רק מאיסור אבר מן החי לאיסור